

rymi zachowanie mam swoje, wymogę. I owszem racz to W. M., moi miłosciwy pan, wiedzieć iż tam niewszystko co chcą mogą czynić schismatyci...“ „Był tu u mnie dnia wczorayszego Iego Moś X-dz Biskup kiiowski, conferowałem i z Iego M-cią o tym, kiedy Łuck przypominał zdiwił się temu I. Moś, że rzecz tak poważną, tak wielką... chce W. M. (tam) odprawować, coby było cum summa inconvenientia, i sam Iego Moś Lwow podał..... A W. Moś nie frasui, bo tam na moiei prowizii będziesz: postaram się że W. M., moi miłosciwy Pan, będziesz content. Pisał W. M., moi miłosciwy Pan do mnie, żebyście nie zbrał tego od krola I. M-ci być tam. Wiesz W. M., miłosciwy Pan, zdrowie moje, iednakże i to gotowiem ia zgubić gdyby pan Bog poblagosłowił, żeby się tam co dobrego sprawić in hoc sancto negotio mogło. Ieżeli rozkazanie I. Krolewskiey M-ci przystompi non recuso laborum, ale s tey iednak declaratia, ieśliby ten synod we Lwowie był odprawowany; bo ieżeli w Łucku dla wielkich swych rosporkow zaraz wymawiam się W. M., memu miłosciwemu panu, do ktorego oddaie się z uprzejmimi usługami memi.—Письмо помѣчено 1 мѣ апрѣля 1629 года.

LXI.

Грамота кievскаго митрополита Iова Борецкаго къ львовскому братству съ просьбою прибыть на помѣстный кievскій соборъ 1629 г. для разсужденій о соглашеніяхъ съ уніатами.

1629 г. апр. 21.

Iовъ Борецкій, милостию Божіею Архиепископъ Митрополитъ Кіевскій, Галицкій и всея Россіа.

Благочестивымъ и христіолюбивымъ братіямъ крестоноснаго братства церковнаго, обывателемъ мѣста его Королевской милости Лвовского и нашего смиренія сыномъ въ духу наймилшимъ ласка, покой и милосердіе отъ Бога Вседержителя и святѣйшаго престола митрополіи Кіевское, благословеніе отъ Іерусалима.

Наймилшіе, ачьколвекъ намиѣй не вонтплю, же по близко прошломъ сеймъ Варшавскомъ зъ ласки его Кор. милости и за причиною пановъ радъ, а подобно и за пилною инъстанцію благочестивыхъ пановъ пословъ народу нашего руского: о успокоене благочестія Восточной церкви російской выданные съ канцеляріи его кор. милости универсалы и публикованные по городахъ и актахъ градскихъ назъеханесе такъ самымъ намъ благочестивымъ до Кіева, якъ унитомъ самымъ до Володимира на соборъ партикулярный, а потомъ обумъ сторонамъ до Льова на часъ въ универсалѣ описанный на соборъ енералный, всѣхъ милостей вашихъ якъ вѣдомости дошли, такъ ревностю Бозкою о пожаданомъ успокоеню до намовы сполное всее церкви до Кіева на день святыхъ верховныхъ апостоловъ Петра и Павла въ року теперешнемъ 1629 каждого благочестиваго прибыти и утѣхи любовное зажити хотети и щире здоровую раду принять побудити молимъ; еднакъ особливѣи мнѣ зъ повѣренное повинности пастырское здалося, якъ всѣхъ посполитѣ такъ и поединко каждого благочестиваго, а звлаща благочестивыхъ братствъ и побожного шляхетного стану вѣрныхъ церкви Христовой сыновъ и необлудныхъ приятелей покорне жадати и тымъ писанемъ моимъ оголосивши яко до велико важное и всея церкви Христовой въ родѣ нашемъ кгвалтовне потребное намовы вызвати. Для чего и милостей вашихъ усильне жадаемъ, абысте отъ вашего крестоноснаго братства за часу таковое оказія зъ совѣтомъ братскимъ постеречи и къ намъ прыбыти рачили, чимъбымы всѣ милости Христовы и пожадану милость покою такъ въ сумнѣняхъ своихъ яко и въ святой благочестивой вѣрѣ нашой доступити могли, чего и собѣ и побожности вашей вѣрне съпріемъ. При томъ листе нашемъ и друкованныхъ универсаловъ своихъ для лѣпшого вырозумѣня милостей вашихъ посылаемъ, которіе вѣдаючи и певную вѣру въ вызнаню благочестія святаго по нихъ знаючи, еднымъ самымъ листъ, а другимъ слово въ слово переписавши до вѣдомости всѣхъ

благочестивыхъ доносите, пильно прошу. Данъ съ Корца, мѣсяца апрели 21 дня, 1629 року.

Побожности вашей богомольца уставичный *Иовъ Борейскій*, митрополитъ Кіевскій рукою власною.

(Съ подлинника, находящагося въ архивъ ставропольнаго Львовскаго Института).

Примѣчаніе. Одинъ изъ упоминаемыхъ въ грамотѣ „друкованныхъ унивирсаловъ“ *Иова Борейскаго*, пзвѣщающихъ южно-русское народоселеніе о Кіевскомъ соборѣ 1629 г., находится въ Кіево-Софійской ризницѣ. Митрополитъ Евгений перепечаталъ его въ приложеніяхъ къ своему *Описанію К. Софійск. собора* (подъ № 16). Этотъ универсалъ встрѣчается иногда и въ современныхъ ему рукописныхъ копіяхъ. Въ одной изъ нихъ, именно помѣщенной въ рукописномъ сборникѣ Кіево-печерской Лавры, находится слѣдующая приписка, опущенная въ извѣстномъ печатномъ экземплярѣ: „Повторе и потрете и подесетеро всѣхъ благочестивыхъ духовныхъ и свѣтскихъ, протопоповъ, священниковъ, шляхетного стану, брацтва церковныхъ и всего христоименитого посольства прошу и пастырско напоминаю, абы для милости Христовы и для ласки наисвѣйшого господари короли, пана нашего милостивого, каждый зъ духовенствомъ протопопы, зъ священницы, зъ парафѣяны, и панове братія обыватели зъ прительми братіями знеспеша о способѣ прозбы о успокоене благочестія въ близкихъ собѣ повѣтхъ и въ парафѣяхъ: ижъ всему народу до Кіева прибыть трудно о душевное спасеніе и покой посполитый, спасаши всѣхъ братій вниманя и зданя каждаго вѣрне, людей въ рѣчахъ искусныхъ на тотъ соборъ, яко есть помѣнено, своимъ братскимъ коштомъ за часу неготовачи прислати, не о рѣчь бо вѣмъ ровную, але о збавене душевное и о пожаданный ведлугъ Бога покой насъ убочныхъ и деть, абысте потомъ якое шкоды своее, чего Боже уховай, не въ часъ на нашихъ душахъ не хотѣли сетовати, освѣдчаемся Богомъ и веѣми милостями вашими. *Иовъ Борейскій*, митрополитъ Кіевскій, рукою власною“.